

Novice.

Iz Celjovca. Odbor družbe sv. Mohora je razpisal za leto 1865. te le darila: a) 100 gold. za naj boljšo izvorno povest v obsegu petih tiskanih pol; predmet naj se jej vzame iz domače zgodovine ali se vsaj naslanja na njo; b) 50 gold. za naj boljšo izvorno pripovedko iz družinskega življenja sploh, v obsegu blizo treh tisk. pol. Če ne pride nobene take pripovedke, podeli se darilo naj bolji prestavljeni povesti, ki pa mora vsaj pet pol obširna biti, in c) 20 gold. za najboljši sostavek podučnega (gospodarskega, natoroznanskega ali sploh opisovavnega) zapopadka ene pole. — Rokopisi naj se pošljejo družbi (franko) do 1. dec. t. l. Darila se izplačajo na Vodnikov dan (2. febr.) prih. leta.

Iz celjskega okraja. Konec mesca februarja nam je vzela nemila smert, marljivega sodelavca gospoda Antona Koderman-a, učitelja dekliske šole v Celji. Bil je rajni 49 let star, in je 32 let nevtudljivo delal na polji svojega poklica. Učil je vneto tudi ondotne učiteljske pripravnike kmetovavstva. Spremili so ga na pokopališče, kakor se spodobi verlemu domoljubu, njegove učenke, pa tudi učenci glavne in gimnazijalne šole in mnogo drugih prijatelov. Na grobu ga je še poslavlila mila slovenska pesem in godba. Bog mu daj večni mir in pokoj!

J. D.

Iz Dolenskega. Še zdaj čutimo, koliko nezgode nam je napravila letošnja zima pri šoli. Skoro cela dva zimska mesca je hodilo v šolo komaj 12. del šolskih otrok. V našem kraju pa je še tudi druga nadloga, ki nam nasprotje tudi pri šoli — ta je: revščina. Veliko staršev je tako revnih, da ne morejo otrokom napraviti potrebne obleke in orodja za šolo; pa so tudi drugi, ki za šolo ugodne otroke raji gonijo z živino na pašo, kakor pa v šolo. Upamo pa, da se bo ta napaka kmali zaterla, ker smo zdaj dobili za sodnjinega predstojnika gospoda, kateremu je šola zelo pri sercu. — Povem naj še, da je bila pri nas nova knjiga „Dušna hrana“ prav veselo sprejeta. Že iz prvega zvezka se vidi, da bode to delo prava domača hrana za naše pobožno ljudstvo, posebno pa za učitelje in šolsko mladost.

M. Dohrepoljski.

Iz Gorenškega. (O Riharjevem spominku.) V listu 10. let. „Zgod. Danice“ piše neki g. dopisnik o Riharjevem spominku in pravi, da bi v „Tovaru“ (4. l.) nasvetovani drugi spominek, t. j. zbirka vseh krasnih del slavnega skladavca, ne bil za zdaj toliko potreben (beseda „nepotreben“ je menda tiskarni pogrešek), ker večidel učnikov po Slovenskem je že nakupilo njegove napeve, da bi bila taka knjiga predraga i. t. d. — Jaz in mnogo mojih verstnikov pa ne mislimo tako. Res, da imajo učniki tu pa tam, pa tudi še ne povsod, nakupljene Riharjeve napeve, toda rekel bi: skoro nobeden nima vseh, — in tudi iz gotovega vira vem, da bo nekaj napevov že kmali kmali poteklo, ker jih je bilo komaj po 100 — 200 iztisov natisnjenih. Kje jih bodo tedaj dobivali poznejši pevci in pevke? Vsake drobtinice pa je silo škoda, da bi se zgubila. Spisujejo se slavni

„albumi“ našim slavnim možem kakor Vodniku in Bleiweisu; tako se tudi spodobi našemu prvemu skladavcu, ki nam je toliko otepal cerkev in domovino. Zbirka Riharjevih napevov bi se izdajala v posamesnih zvezkih, v katerih bi bili p. a) napevi za celo cerkveno leto, b) mašni in obhajilni, c) od matere božje, d) latinskih pesem in e) za dom in šolo. Po tem takem bi se to delo prav lahko natislo, prodajalo in kupovalo. Vsaki učitelj, komur je kaj mar za svoj stan, si že prihrani toliko krajcarčkov, da bi si kupoval to prekorno delo. Ravno tisti pa, ki vpijejo, da nimajo denarjev za take reči, jih radi trosijo za druge, ki jim ne donajajo kaj prida in časti; ravno ti tudi ne berejo in ne podpirajo našega lista „Tovarsa“, ker jim je predrag ali pa — Bog ve, kaj še. Ako pa bi si kak učitelj v resnici ne mogel kupovati potrebnih muzikalnih reči, jih bode pa gotovo kupila cerkev ali srenja za svojo rabo. Bog daj za omenjeni drugi spominek več milih darov, in kmali bo to slavno delo stavilo mojstra!

— 0 —

Iz Ljubljane. (Družba v pomoč učiteljskim vdovam in sirotam na Kranjskem.) Vidi se, kakor da bi se ta koristna naprava, po kateri smo že toliko hrepneli, pri učiteljih sedanji čas nekako zanemarjala; posebno moremo to reči od nekaterih mladih neoženjenih učiteljev, ki ne pristopijo k tej družbi, akoravno bi mogli pristopiti že prvo leto svoje službe. Akoravno ima družba sedaj že čez 10,000 gold. premoženja, vendar ne moremo reči, da ne potrebuje podpore, ker se nikdar prevdariti ne more, koliko ji bo morda kmali treba izplačevati. Tukaj podamo č. bravecem imenik udov te družbe, kakorsen je bil o začetku letošnjega leta. Pristopili so po tej le verstvi g. g.:

Fr. Adamič, Peter Cebin, Jož. Mesner, Ign. Božič, Jož. Raktelj, Nik. Stanonik, Jan. Poženel, Jož. Lavrič, Fr. Lavrič, Jan. Juvanc, Lovr. Arko, Ant. Mazek, Ant. Petrovčič, Ant. Slivnik, Jan. Jarm, Ign. Wenzais, Matž. Kračman, Andr. Štamcar, Mart. Potočnik, Matj. Bernik, Lovr. Zupan, Matj. Japel, Karol Demšar, Kristian Lavrič, Lovr. Kušlan, Dan. Fajgelj, Šim. Lomšek, Jan. Terselic, Jan. Novak, Val. Telban, Matž. Tomc, Jan. Simončič, Blaž Tramšek, Jan. Brezic, Andr. Praprotnik, Fr. Raktelj, Ant. Smrekar, Fr. Zajec, Florj. Kaliger, Jak. Tavzes, Jan. Kaliger, Eman. Tomšič, Jož. Kraus, Bern. Jevnikar, Jož. Kastelič, Greg. Arko, Peregr. Videmšek, Leop. Belar, Ant. Langof, Matj. Šuštersič, Ant. Richter, Ant. Gogola, Jak. Mencingar, Jak. Ukmar, Jan. Cetelj, Jan. Sajč, Jan. Škerbinec, Pavl. Zorè, Jak. Koželj, Mart. Zarnik, Jan. Pezdič, Fr. Kenda, Luk. Knific, Jož. Čerin, Fr. Muhič, Jož. Kavšek, Jak. Jevšček, Jern. Štamcar, Luk. Köspret, Fr. Zorè, Matž. Močnik, Matž. Juh, Jan. Lukan, Jan. Dolinar, Venc. Sturm, Pet. Gross, Ant. Jereb, Matž. Kukec, Jan. Borsnik, Alojzi Jeršè, Ant. Krašović, Pavl. Pfeifer, Fr. Petrič, Jan. Eppich, Ant. Nedved, Mih. Putre, Jak. Schott, Jož. Barle, Ant. Hribar, Jan. Treven, Fr. Peruci, Mart. Ivanetič, Andr. Legat, Jož. Erker, Jern. Pirnat, Leop. Božič, Jan. Kogej, Juri Birtič, Fr. Govekar, Juri Uranič, Jan. Trojar. — Umerli so: Jan. Jelovšek, Štef. Krombholz, Jož. Letnar in Jož. Eržen. —